

РЕШЕНИЕ

№ 805

гС., 15.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 36 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети декември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: СИМОНА В. НАВУЩАНОВА

при участието на секретаря КРАСИМИРА М. ИНКОВА
като разгледа докладваното от СИМОНА В. НАВУЩАНОВА Гражданско дело № 20221110149972 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 124 ГПК.

Предявени са от ищеца „Т. С. ЕАД осъдителни иски с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за осъждане на ответниците П. Й. М., ЕГН ....., Й. И. М., ЕГН ....., и А. И. М., ЕГН ....., да заплатят на ищеца при квоти както следва: за П. Й. М. – 2/4, за Й. И. М. – 1/4, и за А. И. М. – 1/4, сумата от 457, 51 лв., представляваща главница за ТЕ за периода от м. 05.2018 г. до м. 04.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 14.09.2022 г., до окончателното изплащане на сумата; 18, 07 лв., представляваща законна лихва за забава за периода от 14.09.2019 г. до 22.06.2022 г.

Ищецът твърди, че между него и ответниците било налице облигационно отношение, възникнало въз основа договор за продажба на топлинна енергия при общи условия, чиито клаузи съгласно чл. 150 ЗЕ обвързвали потребителите, без да е необходимо изричното им приемане, по отношение на имот с аб. №, находящ се в гС., район „С.а“, ж.к. „Ф. ж.“, бл., вх. ет. ап.. Поддържа, че съгласно тези общи условия е доставил за процесния период на ответника топлинна енергия, като последният не е заплатил дължимата цена, формирана на база прогнозни месечни вноски и изравнителни сметки, изготвени по реда за дялово разпределение. Твърди, че съгласно общите условия купувачите на топлинна енергия са длъжни да заплащат дължимата цена в 45-дневен срок от публикуване на общата фактура, за който е доставена енергията. Поради което моли съда да осъди ответниците да заплатят на ищеца процесните суми, като претендира и разноски по производството.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът П. М. чрез назначения си особен процесуален представител е депозирал отговор на исковата молба, с който прави възражение за изтекла погасителна давност за периода м. 05.2018 г. до м. 08.2018 г. Оспорва наличие на облигационна връзка между страните. Твърди, че липсва договор между ответника и ФДР за процесния период, както и че липсват изравнителни сметки. Оспорва представените от ищеца фактури.

Ответниците Й. И. М. и А. И. М. не са депозирали отговори в срока по чл. 131 ГПК.

Конституирано е трето лице-помагач на ищеца - „Т. С.“ ЕООД, което изразява становище за основателност на исквете.

Софийски районен съд, след като взе предвид становищата на страните и ангажираните по делото доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От приложения към исквата молба нотариален акт за собственост върху жилище, дадено като обезщетение срещу отчужден недвижим имот за мероприятия по ЗТСУ (л. 22-23) се установява, че Й. П. М. е придобил собствеността върху процесния имот - ап., находящ се в гС., район „С.а“, ж.к. „Ф. ж.“, бл., вх. ет. 3. Видно от приложеното по делото удостоверение за наследници (л. 20-21) Й. П. М. е починал на 04.09.2021 г. и е оставил за свои законни наследници ответниците П. Й. М., ЕГН .... (син), Й. И. М., ЕГН ***** (внук), и А. И. М., ЕГН ***** (внук).

По делото са приети още и протокол от общо събрание на Е. с. с, ведно със списък на етажните собственици, с който е ЕС е взело решение "Т. С.с" ЕООД да извършва дялово разпределение.

Според заключението на вещото лице инж. Б. С. В. - Т. по допуснатата съдебно-техническата експертиза, което съдът приема като обективно, безпристрастно и компетентно дадено, остойносттаването на потребената топлинна енергия и разпределението е извършвано в съответствие с действащите към този момент нормативни разпоредби. Заключение е изготвено въз основа на ежемесечните отчети по общия топломер за процесната сграда и сметките за дялово разпределение на дружеството за топлинно счетоводство, съставени от ищеца и от третото лице помагач. Сумите за топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, са изчислени в съответствие с разпоредбите на Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г., като технологичните разходи са били изчислявани ежемесечно и отчислявани от ТЕ преди нейното разпределение между абонатите. За процесния период фирмата е отчитала уредите за дялово разпределение в имота. По време на отчетите са попълнени документи за главен отчет, които са подписани от потребител. Отчетите са коректно отразени в изравнителни сметки. По данни на ФДР в имота е имало три монтирани отоплителни тела и съответно са монтирани три топлоразделителя. В имота има щранг лира за отопление в банята, за която се изчислява служебна ТЕ отдадена от щранг лирата съгласно НТ. В имота има монтиран един водомер, по който се отчита разхода за топла вода. Фирмата за дялово разпределение е изготвяла изравнителни сметки след всеки отоплителен сезон. Всяка изравнителна сметка съдържа ТЕ за подгриване на топла вода, ТЕ отдадена от сградна инсталация и ТЕ за отопление. ТЕ за общи части не се начислява. Фирмата за дялово разпределение е изготвяла изравнителни сметки след всеки отоплителен сезон, като изчисленията са извършвани съгласно методиката за дялово разпределение към действащата наредба за топлоснабдяване. От заключението на съдебно-техническата експертиза, се установява, че стойността на потребената топлинна енергия за отопление и за топла вода за периода от 01.05.2018 г. – 30.04.2021 г. е в размер на 682,90 лева. Вещото лице е установило и че общият топломер в абонатната станция, който отчита топлоенергията, е преминал метрологична проверка от лицензирана лаборатория.

От изготвеното заключение на ССЧЕ, което съдът кредитира като обективно и всестранно изготвено се установява, че дължимите суми за топлинна енергия за процесния период са в размер на 457,51 лева и 18,07 лева законна лихва за забава за претендиращия период.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По исквете с правно основание чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ в тежест на ищеца е да установи възникването на облигационно отношение по договор за продажба между него и ответниците, по силата на което е доставил топлинна енергия в твърдените количества, и за ответниците е възникнало задължение за плащане на уговорената цена в претендиращия размер, както и че през процесния период в сградата, в която се намира процесният топлоснабден имот, е извършвана услугата

дялово разпределение от лице, с което ищецът е сключил договор, и че е възникнало задължение за заплащане на възнаграждение в претендирания размер. При установяване на тези обстоятелства в тежест на всеки от двамата ответници е да докаже, че е погасил претендираните вземания.

Според нормата на чл. 150, ал. 1 ЗЕ продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от Комисията по енергийно и водно регулиране, като в ал. 2, изр. 2 е предвидено, че общите условия влизат в сила 30 дни след първото им публикуване, без да е необходимо изрично писмено приемане от страна на клиентите. Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия. С оглед на тези норми следва да се приеме, че клиенти (потребители) на топлинна енергия, с които възниква облигационно правоотношение по договор за продажба на топлинна енергия по силата на закона, са собствениците или вещните ползватели на топлоснабдените имоти. Разпоредбата императивно урежда кой е страна по облигационното отношение с топлопреносното предприятие, като меродавно е единствено притежанието на вещно право върху имота – собственост или вещно право на ползване.

Въз основа на представения по делото нотариален акт за собственост върху жилище, дадено като обезщетение срещу отчужден недвижим имот за мероприятия по ЗТСУ (л. 22-23) и удостоверение за наследници на лицето Й. П. М. (л.20-21) се установява, че ответниците, в качеството на наследници на Й. П. М. са придобили собствеността върху процесния имот при квоти: за П. Й. М. – 2/4, за Й. И. М. – 1/4, и за А. И. М. – 1/4. Предвид изложеното, съдът намира, че за исковия период ответниците са имали качеството „клиент на топлинна енергия за битови нужди“. По изложените съображения може да се направи обоснован извод, че ответниците са потребители на топлинна енергия в процесния имот за посочения период, респ. между него и ищцовото дружество е налице облигационно отношение. Съдържанието на това правоотношение е уредено от Общите условия /ОУ/ на топлопреносното предприятие, одобрени от Комисията за енергийно и водно регулиране и действащи през процесния период. На съда му е служебно известно, че Общите условия на ищцовото дружество са публикувани и са влезли в сила. Общите условия обвързват ответника дори и без да ги е приел изрично съгласно разпоредбата на чл. 150, ал. 2, изр. 2 ЗЕ, доколкото не се твърди и не се установява изключението по чл. 150, ал. 3 ЗЕ - няма твърдения да са упражнили правото си на възражение срещу Общите условия в срока по чл. 150, ал. 3 ЗЕ. Следователно се налага извод, че между ищеца и ответника съществува облигационно правоотношение по договор за доставка на топлинна енергия, по силата на което за ищеца „ТЕ С.“ ЕАД е налице задължение да доставя в топлоснабден обект топлинна енергия, а за ответника е налице задължение да заплаща нейната цена, в качеството му на потребител на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на параграф 1, т. 42 от ДР на Закона за енергетиката за посочения период.

Не е спорно по делото, че имотът се намира в сграда - етажна собственост, а съгласно разпоредбата на чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда - етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Дяловото разпределение на топлинната енергия между клиентите в сгради - етажна собственост, се извършва от топлопреносното предприятие или от доставчик на топлинна енергия самостоятелно или чрез възлагане на лице, вписано в публичния регистър по чл. 139а. Е с. по местонахождението на процесния имот е сключила договор с „Т. С.с“ еООД за извършване на индивидуално измерване на потреблението на топлинна енергия.

Следва да се посочи, че според чл. 142, ал. 2 ЗЕ топлинната енергия за отопление на сграда - етажна собственост, се разделя на топлинна енергия, отдадена от сградната инсталация, топлинна енергия за отопление на общите части и топлинна енергия за отопление на имотите. Разпоредбата на чл. 145 ЗЕ посочва, че топлинната енергия за отопление на имотите в сграда - етажна собственост, при прилагане на

дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя въз основа на показанията на топломерите в отделните имоти. Топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация, и топлинната енергия за отопление на общите части при прилагане на дялово разпределение чрез индивидуални топломери се определя като разлика между топлинната енергия за отопление на сградата и топлинната енергия за отопление на имотите, след което се разпределя между всички клиенти пропорционално на отопляемия обем на отделните имоти.

В конкретния случай от представените по делото доказателства, включително заключението на СТЕ, се установи, че дружеството ищец е доставяло количества ТЕ в имота на ищеца, като стойността на потребената топлинна енергия (ТЕ за отопление, ТЕ за сграда инсталация и ТЕ за топла вода) за процесния имот е в размер на 682,90. С оглед принципа за диспозитивно начало искът следва да бъде уважен в рамките на предявения размер, който е по-малък от този посочен от вещото лице. Предвид това, съдът приема за доказан искът за главница за топлинна енергия в размер на сумата от 457,51 лева.

По възражението за погасяване на вземанията по давност съдът намира следното:

Съгласно задължителната съдебна практика вземанията на ищеца за доставена топлинна енергия се погасяват с изтичане на тригодишна давност, тъй като се касае за „периодични плащания“ по смисъла на чл. 111, б. „в“ ЗЗД. При преценката дали този срок е изтекъл следва да се вземе предвид нормата на чл. 3, т. 2 от Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., и за преодоляване на последиците, за срока от 13.03.2020 г. до отмяната на извънредното положение, според което спират да текат давностните срокове, с изтичането на които се погасяват или придобиват права от частноправните субекти. Съгласно § 13 от Преходните и заключителните разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за здравето /ДВ, бр. 44/2020 г., в сила от 14.05.2020 г./ сроковете, спрели да текат по време на извънредното положение по Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020 г., и за преодоляване на последиците, продължават да текат след изтичането на 7 дни от обнародването на този закон в „Държавен вестник“, като обнародването му е извършено на 13.05.2020 г. Следователно за времето от 13.03.2020 г. до 20.05.2020 г. включително погасителната давност е била спряна по силата на закона и този факт трябва да се отчете от съда при изчисляване на крайния момент, когато давността изтича. По тази причина към 3-годишния давностен срок следва да се прибави и периодът на спиране на давностния срок, чиято продължителност в случая е 69 дни (от 13.03.2020 г. до 20.05.2020 г.).

Съгласно чл. 114, ал. 1 ЗЗД давността започва да тече от момента на изискуемостта на вземането, като при срочните задължения давността тече от деня на падежа. В случая според общите условия (чл. 33, ал. 1) месечните суми за топлинна енергия са били дължими в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Различният размер на всяка месечна вноска не променя периодичния характер на вземането за нея, защото то произтича от повтарящите се еднородни задължения с посочен в общите условия падеж. Следователно за претендираната от ищцовото дружество главница, касаеща процесния период, тригодишният давностен срок тече от момента, в който изтича срокът за нейното заплащане.

В случаите на чл. 155, ал. 1, т. 1 или т. 2 ЗЕ задълженията на потребителите за заплащане на месечни вноски /равни или прогнозни/ не са в зависимост от изравнителния резултат в края на съответния отчетен период, а имат самостоятелен характер. Изравнителният резултат не влияе на дължимостта на месечните вноски в установените за тях срокове, а до възникване на ново вземане в полза на една от страните по облигационното отношение в размер на разликата между начислената суми по прогнозните вноски и стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода. В зависимост от това дали начислените прогнозни месечни вноски са в по-голям или по-малък размер от стойността на действително доставеното количество топлинна енергия, отчетено в края на периода,

то това ново вземане възниква в полза на потребителя или в полза на топлопреносното предприятие, поради което неоснователни са доводите на ищеца, че изискуемостта незаплатените суми за настъпва в 45-дневен срок от публикуване на общата фактура за съответния отоплителен сезон.

В случая всички вземания, чиято изискуемост е настъпила преди 27.04.2019 г. са погасени по давност, тъй като от тази дата до датата на подаване на исковата молба – 04.09.2022 г., са изтекли 3 години и 69 дни. Поради това по отношение на вземането за главница за периода 01.05.2018 г. – 26.04.2019 г. вкл. следва да се счита погасено по давност. Вещото лице по изготвената ССЧЕ установява, че за посочения период са начислявани суми за топлинна енергия в размер на 185,25 лева за която сума искът като погасен по давност следва да бъде отхвърлен. Искът следва да бъде уважен за сумата от 272,29 лева и за периода 27.04.2019 г. -30.04.2021 г.

По исковете с правно основание чл. 422 ГПК, вр. с чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг и изпадането на длъжника в забава – уговорен падеж за плащане на цената на доставена топлинна енергия, респ. датата на публикуване на общите фактури, както и отправена и получена от ответника покана за заплащане на таксата за дялово разпределение.

В случая е установено наличието на главен дълг за цената на доставената в имота на ответниците топлинна енергия, както и забава в плащането му, предвид липсата на извършени плащания. По отношение режима на забавата за дължими суми за топлинна енергия са приложими Общите условия на ищеца, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, в сила от 13.08.2016 г. Съгласно чл. 33, ал. 1 от Общите условия от 2016 г., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. С оглед частичната основателност на иска за топлинна енергия, частично основателен е и искът за лихва за забава, начислена върху главницата за топлинна енергия в размер на 10,64 лева.

По разноските:

При този изход на спора и двете страни имат право на разноски. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК ищецът има право на направените от него разноски в исковото производство в размер на 50,00 лева – платена държавна такса в исковото производство, 300 лева – депозит за СТЕ, 250 лева – депозит за ССЧЕ, 500 лева – депозит за особен представител и юрискунсултско възнаграждение определено от съда в размер на 100 лева съгласно чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащане на правната помощ, при съобразяване извършените действия, материалния интерес, фактическата и правна сложност на делото. Съобразно уважената част от исковете на ищеца следва да се присъди сумата от 654,40 лева – разноски в исковото производство. Ответниците не са претендирали разноски.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА П. Й. М., ЕГН ....., Й. И. М., ЕГН ....., и А. И. М., ЕГН ..... да заплатят разделно на „ТЕ С.“ ЕАД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: г.С., ул. „Я.“ № .., при квоти както следва: за П. Й. М. – 2/4, за Й. И. М. – 1/4, и за А. И. М. – 1/4, сумата от **272,29 лева**, представляваща главница за ТЕ за периода от 27.04.2019 г. до 31.04.2021 г., ведно със законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 14.09.2022 г., до окончателното изплащане на сумата и сумата от **10,64 лв.**, представляваща законна лихва за забава за периода от 14.09.2019 г. до 22.06.2022 г., като **ОТХВЪРЛЯ** исковете с правно основание чл. чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД, вр. чл. 149 ЗЕ за разликата над уважения размер от 272,29 лева до пълния предявен размер от 475,51 лева – цена на доставена от дружеството топлинна енергия за периода от 01.05.2018 г. до 26.04.2019 г., и исковете с правно основание чл.

86 ЗЗД за сумата над 10,64 лева до претендирания размер до 18,07 лева - лихва за забава върху главницата за топлинна енергия като **КАТО ПОГАСЕНИ ПО ДАВНОСТ.**

ОСЪЖДА П. Й. М., ЕГН ....., **Й. И. М.,** ЕГН ....., и **А. И. М.,** ЕГН ....., да заплатят разделно на „Т€ С.“ ЕАД, ЕИК ....., със седалище и адрес на управление: гС., ул. „Я.“ № .., при квоти както следва: за П. Й. М. – 2/4, за Й. И. М. – 1/4, и за А. И. М. – 1/4, на основания **чл. 78, ал. 1 ГПК** сумата от **654,40 лева** – разноси в настоящото производство

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице - помагач на страната на ищеца „Т€ С.“ ЕАД – „Т. С.с“ ЕООД.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

ПРЕПИС от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____